

OPOIĆ (18) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz poić).

inf opoić (1). ◇ fut 3 sg opoi (2). ◇ praet 2 sg m opoięś (1). ◇ 3 sg m opoił (1). f opoiła (6). n opoiło (1). ◇ 3 pl subst opoiły (2). ◇ plusq 3 sg n było opoiło (1). ◇ 3 pl subst opoiły były (1). ◇ imp 1 du op(o)jwa (1) BibRadz Gen 19/32. ◇ part praet act opoiwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dać komuś wiele trunków do wypicia, upić; propinare PolAnt [kogo, co] (18) : Prosi ná hálbę Winá/ prosi y ná druga: [...] Dodawa dobrej myśli: pełnymi dogrzewa: A owdzie opoiwŷy błazná/ zrozumiewa. A gdy go iuż doleie/ z kárczmy go wywabi Miedzy gory: tám go iuż do końcá oŷwabi. KlonWor 26.

Zwrot: »opoić winem« = propinare vinum PolAnt [szyk zmienny] (12): Podźwá/ á opoywá oycá fwe^{go} winem BibRadz Gen 19/32; Srodześ vtrapił lud twoy/ á opoięś nas winem iádowitem. BibRadz Ps 59/5, Gen 19/33, 35; RejAp 121v, 122, 122v, 141, 142, 143; RejPos 260; iáko niektorzy mowili/ [...] ktory [Duch Św.] ták Iozeffowi iáko Máryey śmyŷły/ rozum/ báczenie/ pámięć/ czúćie odiał/ że nie wiedzieli co fie z nimi džiało/ ták iáko Loth ktorego opoiły były corki iego winem/ że też nie czuł áni pámiętał co z nimi džiałał CzechRozm 162.

W przén (12) : A pewnie że czo gdzie sbroij Gdy ten płochy lép opoij RejKup n6v; Vpádło Bábilon miáŷtho ono wielkie/ ábowiem było opoiło winem cudzołóŷtwá ŷwego wŷytki narody. RejAp 121v; Oto ŷłyŷyŷ iz przywiodła wŷytki krole ziemkie w cudzołóŷtwo do ŷiebie/ á opoiła winem plugáŷtwá ŷwego RejAp 141, 142.

Szeregi: »okarmić, opoić« (1): Toć iest Zárłok on hetman/ co też dziwy broi/ Kiedy ŷwoie kochánki okarmi opoi. RejWiz 169.

»opoić i guŷłami omamić« (1): áni też przyznawa zgoła y cále [papierz] żadnemu/ kogo iedno moze z kubká ŷwego opoić/ y guŷłami iákimi omamić/ żeby on miał być zwierzchnoŷciá iego. CzechEp 385.

»opoić a (i) pobłaźnić« [szyk 1:1] (2): A táć to złoŷnicá ták iáko tu ŷłyŷyŷy vbrawŷy fie w ty złotá w ŷzárlaty á perły opoiła á pobłaźniła tymi chytróŷciámi ŷwemi á tymi vbiorzy ŷwoiemi á pŷtrocinámi ŷwoimi ty krole y kŷiáżetá y ine narody ziemkie ŷwiátá tego. RejAp 142; RejPos 260.

»zwieŷć i opoić« [szyk 2:1] (3): powtála niewiáŷtá druga vzłócona vperlona/ vpŷtrzona w dziwne vbiorzy ŷwoie/ y iáko fáłŷzem ŷwym zwiodła y opoiła s kubká ŷwego krole y kŷiáżetá ŷwiátá tego RejAp BB4, 122; iz iuż zwiodła á opoiła y złotem y winem máło nie wŷytek ŷwiát pod poŷłuŷeńŷtwo ŷwoie. RejAp 143.

Formacje współrdzenne cf PICĆ.

Cf OPOJONY